

nefndarinnar í Reyðarfjarðarhreppi og tillögum yðar, herra amtmaður, í þóknanlegu 59
brjefi frá 31. marz f. á., veiti jeg hjer með nefndri hreppsnefnd leyfi til að nota loptið 6. maí.
í fangahúsinu á Eskifirði, undir sjerstöku eptirliti sýslumannsins þar, til fundarhalds og
til að afþilja það í því skyni á þann hátt, er tekið er fram í brjefi yðar, en aptur á
móti get jeg eigi leyft, að settur verði ofn í hið þannig afþiljanda rúm.

Þetta tilkynnist yður til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir norður- og austuramtinu um þóknun úr landssjóði fyrir kennslu heyrnar- og málleysingja. — Þjer hafið, herra amtmaður, í þóknanlegu brjefi frá 9. f. m., skýrt mjer frá því, að sjera Páll Pálsson í Þingmúla hafi, uppá fyrirsþurn amtsráðsins í norður- og austuramtinu paraðlútandi, kveðið sig fúsan til að taka að sjer kennslu heyrnar- og málleysingja úr nefndu amti gegn 260 kr. meðlagi og 40 kr. í kennslulaun á ári fyrir hvern heyrnar- og málleysingja, og hafið þjer, með tilliti til þess, að sjera Páli hefir að undanförmu verið veitt þóknun úr landssjóði fyrir kennslu heyrnar- og málleysingja, gjört þá fyrirsþurn til mín, hvort amtið geti átt von á því, að kennslulaun þau, er sjera Páll nú hefir áskilið sjer, verði greidd úr landssjóði. 60
17. maí.

Útaf þessu undanfelli jeg eigi hjer með þjónustusamlega að tjá yður, án þess jeg vilji binda það neinu föstu lofordi, að eins og sjera Páll að undanförmu hefir fengið nokkra þóknun fyrir kennslu þá, sem hjer er um að ræða, af fje því, sem veitt hefir verið í fjárlögum til vísindalegra og verklegra fyrirtækja, eins getur hann átt von á líkri þóknun eptirleiðis, ef fje verður fyrir hendi á nefndum gjaldlið, og önnur nauðsynlegri fyrirtæki ekki kalla að.

Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Skagafjarðarsýslu um endurgjald handa hreppstjórum fyrir ritföng. — Í þóknanlegu brjefi frá 30. sept. f. á., hafið þjer, 23. maí.
herra sýslumaður, spurst fyrir um það, hvort hreppstjórar eigi nú, eptir að lög 13. jan. 1882, um borgun til hreppstjóra o. fl., hafa öðlazzt gildi, heimting á sjerstakri þóknun fyrir ritföng, og ef svo væri álitid, hvaðan sú þóknun ætti að takast

Útaf þessu vil jeg þjónustusamlega gefa yður til vitundar, að ofanefnd lög hafa enga breyting gjört á reglum þeim, sem áður giltu í hinu umspurða tilliti, en um þær vil jeg vísa yður til 47. gr. hreppstjórareglugjörðarinnar, sbr. brjef landshöfðingja frá 11. jan. 1882 (B 1) viðvíkjandi kostnaðinum við útvegum embættisbóka handa hreppstjórum, og, að því er snertir kostnaðinn til annara ritfanga, til brjefa landshöfðingja frá 23. okt. 1880 (B 168) og 28. marz 1881 (B 45).

Brjef landshöfðingja til póstmeistarans um endurgjald fyrir glataða peningasendingu. — Með þóknanlegu brjefi frá 27. júlí f. á. skýrðuð þjer, herra póstmeistari, 27. maí.
frá því, að peningasending, að upphæð 120 kr., er kaupstjóri Pjetur Sigurðsson á Sjáfarborg afhenti til flutnings á póstaðgreiðslustaðnum Vallholti þann 19. ágúst 1882 og fara átti til kaupmanns Lárusar Snorrasonar á Ísafirði, hafi ekki komið til skila, og að

ofan nefndur Pjetur Sigurðsson hafi gjört tilkall til skaðabóta samkvæmt tilskipun um póstmál 26. febrúar 1872, 13. grein.

Í tilefni af þessu, og með því að ekki er útlit fyrir, að póstsending sú, er hjer er um að ræða, muni koma fram við rannsóknir þær, er fyrirskipaðar hafa verið útaf hvarfi hennar, en sá, er hana sendi, virðist eptir svo langan tíma liðinn eiga heimting á, að skaðabætur komi fyrir hana af póststjórnarinnar hendi, vil jeg hjer með þjónustusamlega skora á yður, herra póstmeistari, að greiða endurgjald fyrir hina hjerumræddu peningasendingu samkvæmt ofan nefndri lagagrein, þeim er hana sendi, og telja upphæðina til útgjalda í póstreikningnum fyrir 1884 gegn kvittun hlutadeiganda.

Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Húnavatnssýslu um ráðstafanir til sölu á þjóðjörðum samkv. l. $\frac{8}{11}$ 1883. — Útaf fyrirspurn yðar, herra sýslumaður, í þóknanlegu brjefi, dags. 14. p. m., læt jeg ekki hjá líða þjónustusamlega að gefa yður til vitundar, að yður ekki ber að hlutast til um virðingu á þjóðjörðum þeim, sem stjórninni með lögum 8. nóvember f. á. er veitt heimild til að selja, fyrri en fyrirskipun þarum kemur frá landshöfðingjanum, en að landshöfðinginn ekki hefur tilefni til að gjöra slíka fyrirskipun fyrri en hlutadeigendur hafa komið fram með beiðni um að fá jarðirnar keyptar með þeim kjörum, sem ákveðin eru í lögnum.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir norður- og austuramtinu um ein-daga á aðkaupsgjaldi af skipum. — Kaupmaður C. D. Tulinius á Eskifirði hafði í erindi til ráðgjafans fyrir Ísland farið þess á leit, að sjer sem núverandi eiganda jagtskipanna «Flora» og «Virgo», yrðu endurgoldnar 308 kr. og 294 kr., sem 1882 voru greiddar sýslumanninum í Suðurmúlasýslu í aðkaupsgjald af nefndum skipum, og byggði hann einkum þessa beiðni sína á því, að aðkaupsgjald var afnumið með lögum frá 21. sept. f. á.

En með því að sjálft erindi Tuliniusar kaupmanns, sem eptir beiðni, er hann kom fram með í október í fyrra, fjekk þjóðernisskýrteini útgefið handa hinum hjerumræddu skipum í síðastliðnum aprílmánuði, bar það með sjer, að hann þegar, áður en ofan nefnd lög frá 21. sept. f. á. náðu gildi, en það var 20. jan. p. á., sbr. lög 24. ág. 1877 og Stjórnart. 1883, B. bls. 113, var orðinn eigandi að skipum þessum, og með því að gjaldskylda skipanna er komin undir því, hvenær þau verða íslenzk eign, en eigi undir því, hvenær þjóðernisskýrteini voru gefin út fyrir þau, sbr. tilsk. 1. maí 1838, 48. gr., gat ráðgjafinn þegar af þeirri ástæðu eigi veitt hið umbeðna.

Þetta undanfelli jeg eigi hjer með þjónustusamlega að tilkynna yður, herra amtmaður, til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir Tulinius kaupmanni.

Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Þingeyjarsýslu um toll af skipsforða, sem eigi var talinn sem slíkur á tollskrá. — Með þóknanlegu brjefi frá 26. okt. f. á. hafði þjer, herra sýslumaður, sent hingað erindi verzlunarstjóra Örum & Wulffs á Húsavík, parsem hann fer þess á leit, að verzlun þessi fái endurgoldnar 11 kr. 70 a., sem greiddar hafi verið í toll af 39 pottum brennivíns, er flutzt hafi í fyrra vor með skipinu «Örn-en», og hafi samkvæmt vottorði skipstjóra verið ætlaðir til skipsforða, en eigi tilfærðir sem slíkur á tollskránni, og hafði þjer getið þess, að þjer að vísu væruð siðferðislega